

[Forsvarsministeren.]

arbejde med med Henblik paa Militæranskaffelser, vil der blive taget et nødvendigt og vidtstrakt Hensyn til Udnyttelsen af alle de Erfaringer, som er tilgængelige fra Krigens og Efterkrigstidens Periode, og man vil, som jeg tidligere har fremhævet, i høj Grad bestræbe sig for ikke at binde sig til Materiel, som ikke paa naturlig Maade kan glide ind i den Genopbygning paa moderne Basis, som maa være Formaålet med en ny Forsvarsordning. De hidtil foretagne Materielanskaffelser er meget smaa, saa smaa, at de ikke dækker Minimumskravene til en moderne Udrustning, hvis der da overhovedet skal være Mening i at opretholde og ofre Penge paa et Forsvarsvæsen. Det er bl. a. derfor, at man i Danmark ligesom i Norge maa skride til Gennemførelsen af Genopbygningen i 2 Tempi, nemlig dels gennem en 3 Aars Plan af midlertidig Karakter, og dels gennem en Ordning paa længere Sigt.

Paastanden om, at dansk Valutabalancelance i særlig Grad er kommet i Ulave paa Grund af militære Indkøb, er fuldkommen hen i Vejret. Siden Befrielsen i Maj 1945 og indtil Oktober i Aar er der, naar man ser bort fra den danske Brigade i Sverige, som jo har sin egen Historie relativt langt tilbage i Tiden, i alt anvendt 36 Mill. danske Kroner ved Køb af Materiel i Udlandet. Heraf hidrører de 24 Mill. Kr. fra de Køb, der blev foretaget af Samlingsregeringen, medens ca. 12 Mill. Kr. stammer fra senere Indkøb. Heri er endda indbefattet samtlige de Beløb, som f. Eks. den militære Klædefabrik har lagt Beslag paa ved Indkøb af Stof til Uniformer, men da Klædefabrikken er Leverandør af Uniformer til saa at sige samtlige Statsinstitutioner, burde Beløbet naturligvis reduceres med de Summer, som Forsyningen af de civile Institutioner andrager.

I samme Aandedræt har „Tidsskrift for Industri“, saaledes som det ogsaa blev citeret af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, beklaget sig over den Beslaglæggelse af Arbejdskraften, som bl. a. den militære Uddannelse medfører. Jeg har senest ved Tillægsbevillingslovens Behandling i Aar gjort udførlig Rede for, hvorledes den indkaldte Styrke anvendes, og jeg mener her at have begrundet, at de Opgaver, der for Tiden paahviler Værnene, er af et saadant Omfang, at det har været nødvendigt at have det hidtil indkaldte Mandskab til Raadighed, men i øvrigt føler jeg Trang til at understrege, at der jo fra November i Aar er sket en betydelig Reduktion af de

indkaldte Styrker, idet Indkaldelserne, sammenlignet med det foregaaende Overgangs-aar, alene for Hærens Vedkommende er sat ned fra 24 000—25 000 Mand til ca. 20 000 Mand, altsaa en Reduktion med ca. 20 pCt. Man er dermed, henset til de Hæren paalagte Opgaver, naaet til den yderste Grænse af, hvad Mandskabet kan belastes med, idet det nu er saadan, at man endog maa sende Rekrutter paa Vagttjeneste.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard udtalte sin bestemte Forventning om, at man opgav, som det ærede Medlem udtrykte sig, den ulyksalige Tanke om Afsendelsen af danske Tropper til Tyskland.

Dette Spørgsmaal har vi jo drøftet adskillige Gange i dette høje Ting i det sidste Aars Tid, og endnu foreligger der ikke nogen Afgørelse i Sagen. Man ved jo, hvordan dette Problem er opstaaet. Der er i sin Tid af Samlingsregeringen givet Tilbud om at stille en ret betydelig Styrke, 10 000 Mand foruden Befalingsmænd, til Afløsning af engelske Tropper i den engelsk besatte Zone i Tyskland, uden at nærmere Regler blev fastsat for Ordningen af det økonomiske Mellemværende. Saaledes laa Sagen ved min Tiltræden i Fjor.

Man var allerede da dybt inde i Forhandlinger til hurtig Afsendelse af en saadan Styrke. Dette fremgaar bl. a. af de Udtalelser, som Samlingsregeringens Chef, tidligere Statsminister Buhl, fremsatte den 2. Oktober 1945 ved Rigsdagens Aabning. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et lille Afsnit af denne Aabningstale, hvori det bl. a. hedder:

„Som et Udtryk for Regeringens Villighed til sammen med sine allierede at løse Efterkrigstidens Opgaver forberedes Udsendelsen af en fuldt udrustet dansk Division til Deltagelse i Besættelsen af Tyskland.“

Paa dette Tidspunkt var det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Parti jo som andre Partier repræsenteret i Samlingsregeringen, og det havde maaske været nok saa fremsynet, om der dengang var kommet en Protest mod den ulyksalige Tanke, som det ærede Medlem nu benævner dette Eksperiment.

Det blev en af mine første Opgaver som Forsvarsminister at faa koordineret de Forhandlinger, der indtil min Tiltræden ad forskellige Kanaler var ført med de forskellige engelske Myndigheder, dels militære, dels udenrigspolitiske. For at den ene Haand kunde vide, hvad den anden foretager sig, gennemførte jeg straks den Ordning, at alle fremtidige Forhandlinger maatte fore-